

Kunsttombola met Vaast Colson en Dennis Tyfus

Vaast Colson & Dennis Tyfus,
Radikaal & Radikaler,
tot 14 juni in Trampoline Gallery,
Antwerpen,
trampolinegallery.com

Wanneer kunstenaars Vaast Colson en Dennis Tyfus samenwerken, gebeurt er altijd iets radicaals. In 2006 braken ze een gat in de muur die hun twee galeries van elkaar scheidde. Nu zijn ze subtieler, maar misschien zelfs nog radicaler.

JOZEFIE VAN BEEK

Aan 21 schilderijen in olieverf is op zich niets bijzonders. Ware het niet dat Dennis Tyfus nooit eerder schilderde en dat Vaast Colson, schilder van opleiding, sinds 2007 geen penseel meer heeft aangeraakt. Nu maakt hij voor het eerst in zeven jaar weer schilderijen.

Veertig dagen lang werkten Colson en Tyfus aan de schilderijen voor de expo die ze, op Facebook, elke dag aankondigden onder een andere titel: 'Rank & Robuust', 'Raast & Rennis', 'Rui & Ruiger'. Om uiteindelijk uit te komen bij *Radikaal & Radikaler*. Die wisselende namen zijn een verwijzing naar een ouder kunstwerk van Colson: een basgitaar die hij aan de muur hing en tijdens de duur van de tentoonstelling elke dag

Tyfus en Colson.

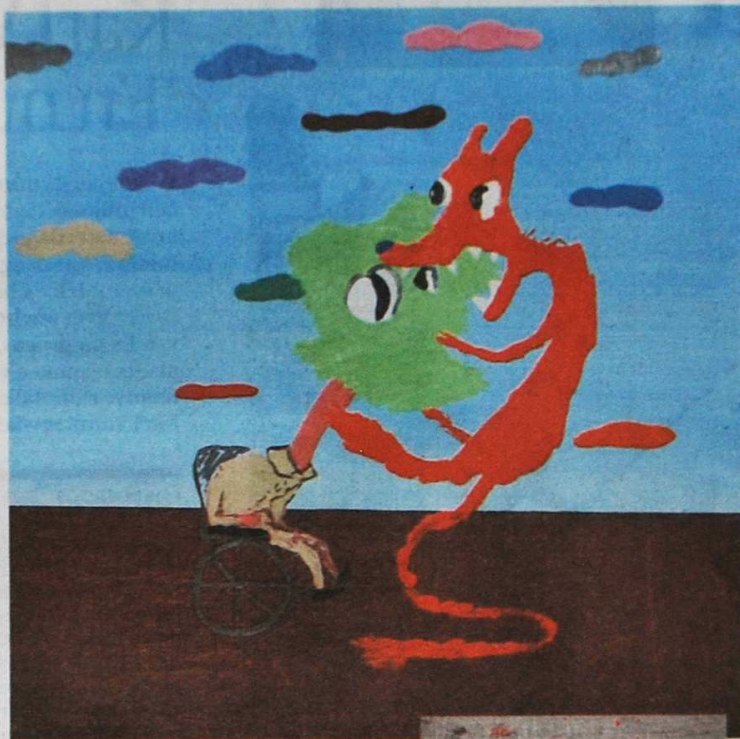
een andere titel gaf. Zo zit de tentoonstelling vol kleine referenties die leuk zijn voor wie ze opmerkt. Je voelt dat de kunstenaars zich amuseren met dat soort spelletjes. Maar ook als je dat allemaal niet weet, blijft het werk overeind.

Luizen in de pels

Er is een schilderij in horizontaal uitgeveegde kleuren dat echo's vertoont van Gerhard Richter. Een ander werk is monochroom grijs, maar in de verf zijn eenvoudige figuurtjes gekrast: monsters, een huis, de zon. Nog andere zijn dan weer een ontploffing van kleuren, vaak met dikke lagen verf. Van elk werk spat het experimenteerplezier af.

Sommige doeken zijn gebaseerd op tekeningen van Tyfus, andere op die van Colson. De kunstenaars lieten het lot beslissen wie wat schilderde en op welk formaat, waardoor het onmogelijk werd om te zien of een schilderij een Tyfus of een Colson is. Voor de markt is dat vervelend, maar dat was net de bedoeling. De twee zijn de luiz in de pels van de kunstwereld en die rol vervullen ze met verve.

Nog opmerkelijker is de manier waarop de schilderijen verkocht wor-

● Dennis Tyfus en Vaast Colson lieten het lot beslissen wie wat schilderde en op welk formaat.

© VAAST COLSON & DENNIS TYFUS

den. In een grabbelton zitten briefjes met prijzen tussen honderd en tienduizend euro. Iedereen die wil, mag het werk kiezen dat hij het mooiste vindt en een afspraak maken met de galerist om te komen grabbelen. Op die Las Vegas-manier maken Colson en Tyfus een spelletje van de verkoop van kunst en bren-

gen ze dynamiek in de anders vaak zo statische kunstwereld.

Het lijkt misschien een gimmick, maar dat is het niet. Met zijn democratische manier van verkopen gaat het duo in tegen het monopolie van de rijke kunstverzamelaar, en zorgt het voor een heel ander gevoel bij het bezoeken van de tentoonstelling. Omdat het plots een mogelijkheid wordt om een werk te kopen, wordt je betrokkenheid op een bepaalde manier groter. Dat geeft de tentoonstelling een unieke energie.

Beide heren gaan al hun hele carrière lang in tegen de logica van de markt

Beide heren gaan al hun hele carrière lang in tegen de logica van de markt. Dennis Tyfus door zijn onvermoeibare punkattitude: hij brengt platen uit waarvoor hij zelf de hoes ontwerpt, organiseert concerten waarvoor hij de flyers maakt, heeft een eigen radioprogramma op het Antwerpse Radio Centraal. Zijn productie is gigantisch. Vaast Colson is dan weer contrair omdat hij diep nadenkt over zijn positie in de kunstwereld en met zijn werk kritisch commentaar levert op de kunstwereld zelf. En zo blijven ze, elk op hun manier, de radicaalsten en daardoor van de interessantste hedendaagse kunstenaars in ons land.